

Svätý Vincent de Paul

Sviatok: 27. september

1581-1660

Význam mena: víťaz (lat.)

Patrón združení, podnikov, kňazov, detských domovov a nemocníc, väzňov, pri hľadani stratených vecí

Sv. Vincent de Paul sa narodil 24. apríla 1581 v dedinke Pouy pri meste Dax vo Francúzsku na úpäti Pyrenejí. Jeho rodičia boli chudobní roľníci. Bolo ich šesť detí a od malička museli tvrdo pracovať. Vincent mal od malička zmysel pre chudobných a kde mohol, tam ich obdaroval. Keď to videl otec, zaumienil si, že urobí všetko preto, aby sa jeho syn stal kňazom. Tak sa aj stalo. Odišiel k františkánom, tam nadobúdal základné vedomosti. Bol veľmi nadaným a usilovným a čoskoro si sám zarábala na živobytie doučovaním iných, takže nebol na ťarchu rodičom. V roku 1597 prešiel na univerzitu v Toulouse. To už stálo veľké peniaze. Otec predal voly aj pluh, len aby syn mohol študovať. V roku 1600 bol Vincent vysvätený za kňaza. Potom pokračoval v štúdiach v Zaragoze a v Toulouse. V roku 1605 cestoval z Marseille do Narbonu. Bola to krátka cesta, išiel loďou. Cestou ich však prepadli piráti, zajali ich a odviekli do severnej Afriky. Tam ich predali za otrokov. Vincent pracoval ako pomocník u lekára, neskôr na veľkostatku. Bol vzorným robotníkom a povzbudzoval svojich druhov, aby vytrvali. Rozprával im príbehy zo života svätých a učil ich žalmy. Dostalo sa to do uší jednej z troch žien farmára. Zašla za Vincentom a veľmi sa jej zapáčilo, čo rozprával. Spolu sa dohodli a tajne aj s jej mužom opustili Afriku. V roku 1607 pristáli vo Francúzsku. V Avignone

sa ona dala pokrstiť a jej muž, ktorý bol kresťanom-odpadlíkom, znovu vstúpil do Cirkvi.

V tom istom roku navštívil Rím a potom sa stal dvorným kňazom v Paríži u kráľovnej Margity z Valois. No Vincentovi sa to nepáčilo. Roku 1612 sa stal správcom farnosti na jednom parížskom predmestí. Neskôr bol vymenovaný za farára do obce Chatillon-les-Dombes. Mal vplyv na grófsku rodinu Gondiovcov, pomáhal pri výchove troch synov, z ktorých sa jeden stal významným vojvodom a druhý kardinálom. S finančnou i morálnou podporou grófkы Gondiovej sa začal venovať kazateľskej činnosti, chodil z dediny do dediny spolu s viacerými kňazmi. Arcibiskup bol tomu rád, lebo mnoho hriešnikov našlo cestu späť do Cirkvi. Roku 1625 im venoval dom, kde Vincent usporiadal svoje bratstvo, ktoré v roku 1631 potvrdil pápež Urban VIII. ako kongregáciu. Vincent ich nazval lazaristami podľa domu sv. Lazára, ktorý dostali do daru. Vincent vystavoval dom pre chorých a chudobných, chodil do väzníc a neúnavne sa staral o tých, ktorí to potrebovali.

Popri mužskej kongregácii založil v roku 1633 so sv. Lujzou de Marillac apoštolskú spoločnosť žien – Dcéry kresťanskej lásky. Nepredpísal im uzavretý kláštorňý život ani slávnostné večné sľuby. Chcel, aby sa čím viac venovali tým, ktorí to potrebujú, napr. nemanželským deťom. Staral sa o padlé ženy, starých, založil pre nich nemocnicu, vybudoval blázinec. Zaviedol duchovné cvičenia pre kňazov, ale aj pre obyčajných ľudí. Posielal svojich kňazov ako misionárov do Poľska, Maďarska, Škótska, Írska, Tunisu, Alžírska... Popritom ani jeden deň nevynechal rozjímanie, hlbokú modlitbu, sv. omšu a breviár. Bojoval proti jansenizmu – pesimistickému bludu, ktorý sa vtedy šíril vo Francúzsku. Posledných jedenásť rokov veľmi trpel na bolestivú zimnicu. Zomrel náhle – 26. septembra 1660 veľmi zoslabol. Zaopatrili ho sviatosťami zomierajúcich a na druhý deň, 27. septembra 1660 zomrel. Mal osemdesiat rokov. Po päťdesiatich rokoch našli jeho telo neporušené. Roku 1737 bol vyhlásený za svätého. Je patrónom všetkých diel lásky k blížnemu.

(Zdroj : Životopisy svätých. sk)